

ning har saa stor finantfiel Betydning, fordi den hovedsagelig rammer de mere bemidlede Dele af Befolkningen. Jeg skal derfor meget fraraade dette Vædringsforslag. Derimod holder jeg mere paa Ophævelsen af Rasketolden, og det er fordi jeg ikke tror, at Kaffe i Ordets egentlige Forstand bliver mere brugt imellem de mere Bemidlede end imellem de mindre Bemidlede, og jeg tror endog saa, at den fattige Familie mange Gange maa tage tilfælde med en Kop lund Kaffe til et Stykke Brød med temmelig tyndt Smør paa (Et krummer Sa, og Suffer til Kaffe!). Sa, ærede Herrer sige: Og Suffer til. Jeg har bragt i Erfaring, at der er mangen en, der drikker Kaffe uden Suffer til. Det gaar ofte bedre med at faae et Stykke Smørbrød til at glide ned med en Laar Kaffe, selv om der ingen Suffer er til. Jeg skal endog saa sige, at det ikke er sjældent, at Folk holde mere af Kaffe og The uden Bløde og Suffer. Det er vistnok ikke ualmindeligt i de fattige Klaser, at disse to Dele ikke bruges. Derfor har jeg ikke villet gaa bort fra Rasketolden, fordi jeg tror, at skøndt det i Ordets egentlige Forstand ikke kan kaldes en Livsformødenhed, er det dog blevet en saadan Forbrugsartikel, at vi naar vi skulle have en Toldreform, skulle gaa bort derfra. Hvad Spørgsmaalet om Told angaar, da er det ganske vist, at der kan indvendes Noget mod det Forslag, der vil have Bløde stille fra Stille, men jeg ser ingen anden Udvei til at faae Tobak nogenlunde ligelig beskattet. Ligeoverfor den høitærede Finantsminister vil jeg sige, at jeg ikke skal være uwillig til at gaa med ham til en Forhøielse, naar han saa til Gjengjæld vil være villig til en Verditold paa Tobak, thi det er virkelig en Armeilighed, som det er for Diebliffet, at medens man skal give 7 p. i Told af et Pund Stille, som i Reglen koster 3—4 Skilling, ja mange Gange under 3 Skilling, skal man heller ikke give mere end 7 p. i Told af et Pd. Tobaksblade, der maatte koster 1 Rd. Grunden til, at jeg baade ifjor og iaar har holdt saa stærkt paa at skjelne mellem Stille og Bløde, er den, at det er mig bekendt, at ikke ret mange af Provindernes Tobaksfabriker ville kunne bestaa, hvis man ikke skjelner mellem Bløde og Stille, hvilket er grundet i, at deres største Fabrikvirksomhed bestaar i Tilberedelsen af den allerfimpleste Røgtobak, som der hovedsagelig bruges Stille til. Selv om det kunde have nogen Banffeligbed, saa har det dog, jaaledes som Forholdet er for Liden, efter hvad en Toldbetbedsmand har sagt mig, ingen Banffeligbed, og selv om det skulde have til Følge, jaaledes som den ærede Minister sagde, at man vil komme med Stille med temmelig meget af Bladet paa, og det tror jeg nok vil blive Følgen, saa ville disse Stille dog ikke kunne komme til at gaa ind under Rubriken Stille, men ville blive toldfarerede som Bløde, og naar dette er flet afskillige Gange, haaber jeg nok, at dette Mis-

forhold vil klare sig. I alt Fald maa man, hvis man skal komme til en nogenlunde retfærdig Beskættning, komme noget mere til at beskætte efter Verdien, naar man ikke vil risikere at slaa en hel Del af Provindstobaksfabrikerne ihjel. Den ærede Minister sagde, at ingen fornuftig Toldlov kunde have en saadan Bestemmelse. Jeg tilstaa, at jeg fandt dette Ord temmelig stærkt, og jeg antager ogsaa, at det maatte ikke paa stærkt ment som sagt, for mit Bedkommende ser jeg mig ikke i Stand til at lade noget strengt taget ufornuftigt i, om Forslaget blev vedtaget, og til Trods for det Udtryk, den ærede Minister brugte, maa jeg fastholde mit Standpunkt. Jeg kan sympathisere mere med mange af de Forslag, der ligge for, men som jeg ikke kan tiltræde, navnlig Forslaget om Ophævelsen af Tolden paa Tommer og Træ foruden mange andre Forslag. Men, mine Herrer, hvis man virkelig vil en Toldreform og en Indkomstskat, tror jeg, man gjør klogeft, om ikke at gjøre Indkomstskatten altsom stor i Forhtningen, thi det kan ikke nægtes, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Præst (Scavenius), jeg tror, iforgaars, at der maatte ikke er saa mange virkelige Venner af Indkomstskatten, som man tror; det kan strengt taget ikke benægtes, thi der findes naturligvis ligesaa vel paa Landet som i Købstæderne, — jeg antager, han sigtede til Landboerne, — egoistiske Mennesker, der ville være fri for at betale Indkomstskat, naar de troede, at Andre vilde komme til at betale den gennem Tolden i Stedet for dem. Jeg tror, at man, naar man erkjender Indkomstskatten for principrigtig, dog skal være noget varsom, og jeg vil derfor anbefale de ærede Medlemmer, som for Alvor nu ville gjøre Forsøg paa en Toldreform, ikke at tage de mest vidtgående Forslag. Det er et Forslag, jeg nær havde glemt, og det er Skibsafgiften. Det er et af de Forslag, jeg kan sympathisere med, men netop de samme Grunde, som jeg har omtalt med Hensyn til andre Spørgsmaal, gjøre sig gjældende her, og det er de finantfielle Krav. Jeg kan heller ikke se rettere end, at vi maatte ere komne temmelig tidligt, naar vi nu paa teengang ville ophave hele Skibsafgiften.

J. Dec: Naar jeg har tilladt mig at begjære Ordet, er det hovedsagelig for at tale om det Punkt, som nu først blev berørt af den ærede foregående Taler. Jeg er herom ikke enig med ham. Siden foregående Samling kom Udvalget, hvortil det ærede Medlem ogsaa hørte, enstemmig til det Resultat, at tilraade Afkaffelsen af Skibsafgiften. Jeg staa endnu paa dette Standpunkt, og jeg skal tillade mig særlig at anføre en Grund for Sjyllands Bedkommende, der taler herfor. Staten har anlagt Jernbaner i Sjylland og giver Tilskud til disse Baner, da de jo hidtil langtfra have kunnet betale sig; men samtidsigt med, at Staten giver Tilskud for at befordre Kommunikationen